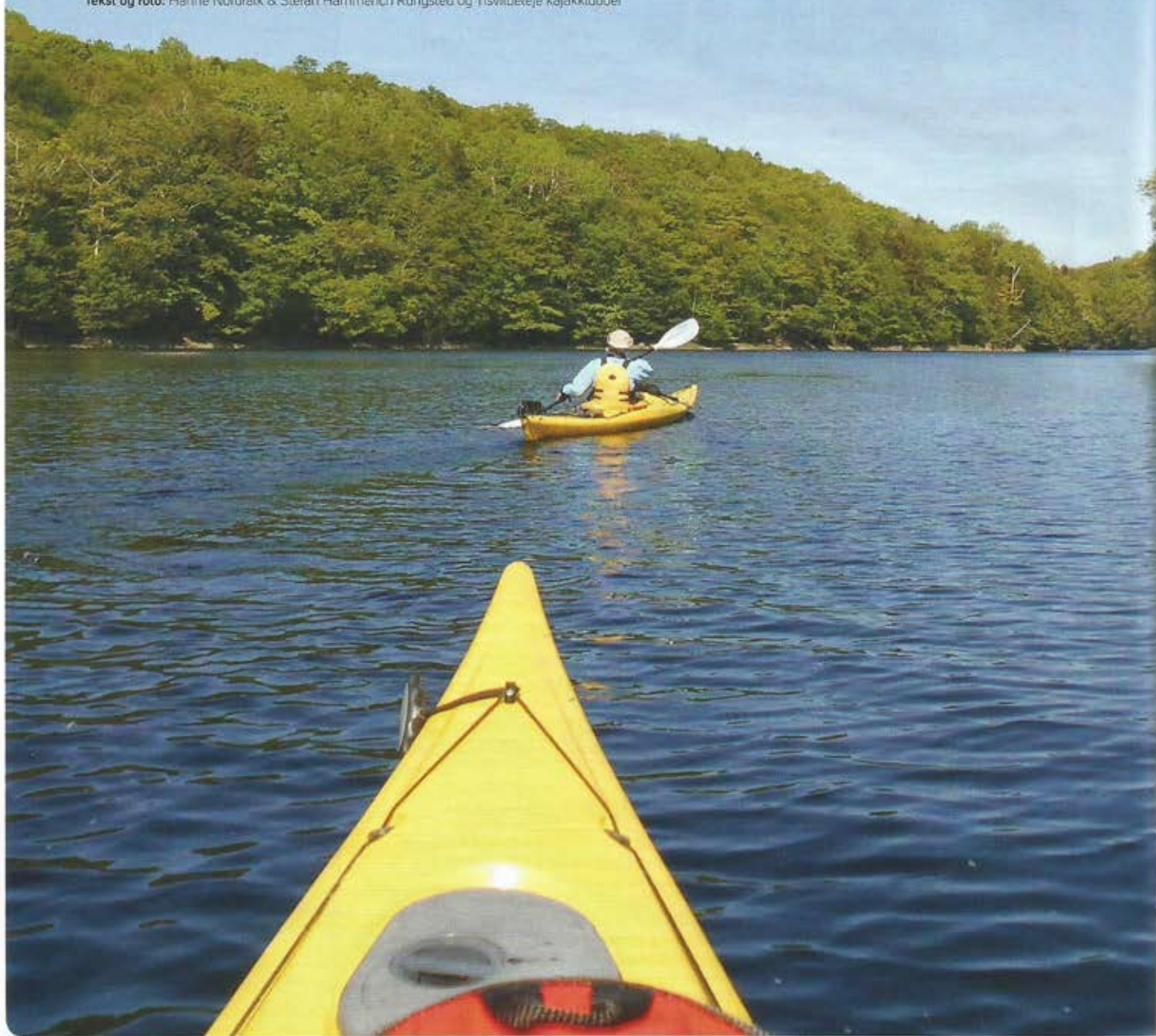

Nova Scotia i kilt og sækkepibe

Kajakeventyr i den barske del af Canada.

Tekst og foto: Hanne Nordfalk & Stefan Hammerich Rungsted og Tisvildeleje kajakklubber

🌱 Nova Scotia har til dato været et overset mål for kajakinteresserede. Nok fordi det tidligere har været dyrt og besværligt at komme dertil, og fordi mange ikke ved, hvilke oplevelser Nova Scotia kan byde på. Nu er det imidlertid blevet muligt at flyve retur til Halifax via Keflavik med Icelandair for cirka 4.700 kroner – når det er billigst.

Nova Scotia er en halvø i det østligste Canada på 55.000 kvadratkilometer eller cirka 20 procent større end Danmark, med en befolkning på cirka én million. Det oprindelige folk Mi'kmaq indianerne levede i fred med franskmændene, indtil englænderne gjorde krav på området. Stridighederne endte med fred i 1761, og siden er Nova Scotia blevet præget meget af englænderne og især skotterne.

Fra hvert hus ser man flag stikke ud af vinduerne. Langt de fleste er skotske og canadiske, men der er også en del franske. Bynavne og vejskilte er på engelsk og nogle gange gæliske – nok det eneste sted i den franske del af Canada, hvor der hovedsageligt tales engelsk.

Vi havde lejet en autocamper og planlagt at køre hele vejen rundt om Nova Scotia og Cape Breton Island. Autocamperen havde vi i 11 dage og havde hjemmefra lavet aftale med nogle kajakcentre om at tage på hel-dagsroture. Autocamperen egner sig godt til kajakrundrejser i områder som Vancouver og Nova Scotia, da det giver en stor fleksibilitet med hensyn til omklædning og ændring af turplaner. Det blev en spændende tur på 2.306 km gennem et smukt landskab med alt fra stormomsuste klippekyster til brede sandstrande, masser af søer og små idylliske fiskerbyer med fyrtårne.

På wilderness-kajakture

Et af de kajakcentre, vi havde lavet en aftale med, var Hinterland Adventures & Gear, som ligger i det sydvestlige Nova Scotia ud til Sissiboo River og tæt på St. Marys Bay. Ejerne er af skotsk afstamning og meget venlige og kompetente kajakroere. Hinterland Adventures ligger lige ned til floden med træer på begge sider, og floden flyder langsomt ud mod St. Marys Bay.

Da vi ankom fik vi udleveret et par gode, solide kajakker og startede turen ned ad floden med tidevandet i ryggen. Naturen her er meget smuk, og vi roede i et par timer i total ensomhed uden at træffe andre mennesker eller både.

Senere på formiddagen kom den første forhindring ved byen Weymouth. Her skulle vi ro under en bro, som forbinder de to flodsider. Vi skulle under broen inden højvandet blev for højt til, at vi kunne liste os under den. Heldigvis var det ikke for sent, og vi kunne uden problemer fortsætte ud mod bugten.

På den anden side af broen holdt vi en lille pause, hvor vi fik lidt snacks og et lokalhistorisk indblik i et fantastisk vildtfugle-område, hvor canadagæs og en række andre vildtfugle yngler.

Efterhånden blev floden bliver bredere, som vi nærmede os det åbne hav. Havet tog godt fat i kajakkerne, og vi gik op mod vinden som blæste med 5-6 m/s. Vi havde tidevandet med os, men vinden imod os, og det var en kombination, som dannede bølger i alle retninger. Lidt længere ude var der skum på bølgerne, og selv om det gik lidt voldsomt for sig, havde vi fuld tillid til vores guides. Hanne og jeg roede i Expedition XL 160, som er stabile, men tunge og langsomme, så der skulle lægges kræfter i.

Vi nærmede os frokosttid og roede ind på en lille øde strand på den forrevne kyst, hvor vores guider forberedte en ren "gourmet" frokost med både kolde og varme retter.

Mens vi spiste frokost trak tidevandet sig et par meter tilbage, så kajakkerne skulle bæres længere ud, for at vi kunne komme i gang igen. Blæsten havde også taget til, så vi besluttede os for at afkorte ture. Vi fortsatte lidt og gik ind i en bugt, hvorfra vi sammen med kajakkerne blev afhentet.

På denne tur fik vi en fin oplevelse med den stilhed som deres "wilderness" kan byde på, og vi fik en fornemmelse af, hvor stor en udfordring det barske vand omkring Nova Scotia kan være. >

🌱 Nova Scotia har til dato været et overset mål for kajakinteresserede. Nok fordi det tidligere har været dyrt og besværligt at komme dertil, og fordi mange ikke ved, hvilke oplevelser Nova Scotia kan byde på. Nu er det imidlertid blevet muligt at flyve retur til Halifax via Keflavik med Icelandair for cirka 4.700 kroner – når det er billigst.

Nova Scotia er en halvø i det østligste Canada på 55.000 kvadratkilometer eller cirka 20 procent større end Danmark, med en befolkning på cirka én million. Det oprindelige folk Mi'kmaq indianerne levede i fred med franskmændene, indtil englænderne gjorde krav på området. Stridighederne endte med fred i 1761, og siden er Nova Scotia blevet præget meget af englænderne og især skotterne.

Fra hvert hus ser man flag stikke ud af vinduerne. Langt de fleste er skotske og canadiske, men der er også en del franske. Bynavne og vejskilte er på engelsk og nogle gange gæliske – nok det eneste sted i den franske del af Canada, hvor der hovedsageligt tales engelsk.

Vi havde lejet en autocamper og planlagt at køre hele vejen rundt om Nova Scotia og Cape Breton Island. Autocamperen havde vi i 11 dage og havde hjemmefra lavet aftale med nogle kajakcentre om at tage på heldagsroture. Autocamperen egner sig godt til kajakrundrejser i områder som Vancouver og Nova Scotia, da det giver en stor fleksibilitet med hensyn til omklædning og ændring af turplaner. Det blev en spændende tur på 2.306 km gennem et smukt landskab med alt fra stormomsuste klippekyster til brede sandstrande, masser af søer og små idylliske fiskerbyer med fyrtårne.

På wilderness-kajakture

Et af de kajakcentre, vi havde lavet en aftale med, var Hinterland Adventures & Gear, som ligger i det sydvestlige Nova Scotia ud til Sissiboo River og tæt på St. Marys Bay. Ejerne er af skotsk afstamning og meget venlige og kompetente kajakroere. Hinterland Adventures ligger lige ned til floden med træer på begge sider, og floden flyder langsomt ud mod St. Marys Bay.

Da vi ankom fik vi udleveret et par gode, solide kajakker og startede turen ned ad floden med tidevandet i ryggen. Naturen her er meget smuk, og vi roede i et par timer i total ensomhed uden at træffe andre mennesker eller både.

Senere på formiddagen kom den første forhindring ved byen Weymouth. Her skulle vi ro under en bro, som forbinder de to flodsider. Vi skulle under broen inden højvandet blev for højt til, at vi kunne liste os under den. Heldigvis var det ikke for sent, og vi kunne uden problemer fortsætte ud mod bugten.

På den anden side af broen holdt vi en lille pause, hvor vi fik lidt snacks og et lokalhistorisk indblik i et fantastisk vildtfugle-område, hvor canadagæs og en række andre vildtfugle yngler.

Efterhånden blev floden bliver bredere, som vi nærmede os det åbne hav. Havet tog godt fat i kajakkerne, og vi gik op mod vinden som blæste med 5-6 m/s. Vi havde tidevandet med os, men vinden imod os, og det var en kombination, som dannede bølger i alle retninger. Lidt længere ude var der skum på bølgerne, og selv om det gik lidt voldsomt for sig, havde vi fuld tillid til vores guides. Hanne og jeg roede i Expedition XL 160, som er stabile, men tunge og langsomme, så der skulle lægges kræfter i.

Vi nærmede os frokosttid og roede ind på en lille øde strand på den forrevne kyst, hvor vores guider forberedte en ren "gourmet" frokost med både kolde og varme retter.

Mens vi spiste frokost trak tidevandet sig et par meter tilbage, så kajakkerne skulle bæres længere ud, for at vi kunne komme i gang igen. Blæsten havde også taget til, så vi besluttede os for at afkorte ture. Vi fortsatte lidt og gik ind i en bugt, hvorfra vi sammen med kajakkerne blev afhentet.

På denne tur fik vi en fin oplevelse med den stilhed som deres "wilderness" kan byde på, og vi fik en fornemmelse af, hvor stor en udfordring det barske vand omkring Nova Scotia kan være. >